

ПОШИРЕНІСТЬ НОВОУТВОРІВ В СТОМАТОЛОГІЇ ДИТЯЧОГО ВІКУ

Леонов В.С., Старіцина П.О.

Наукові керівники: доц. Стоян О.Ю., доц. Денисова О.Г.

Кафедра стоматології ННІ ПО

Харківський державний медичний університет

Онкоепідеміологічна ситуація в Україні на сьогодні характеризується безперервним зростанням рівня онкологічної захворюваності, зокрема у дитячого населення. Останнім часом увагу стоматологів привертає проблема пухлин і пухлиноподібних утворень ЩЛД у дітей, які зустрічаються значно частіше, ніж прийнято вважати. За даними деяких авторів (Е. Ю. Симановська, Л. Н. Македонська, Г. Г. Краснощюкова), пухлини ЩЛД у дітей зустрічаються у 12,4-21,7% онкологічних хворих. Переважають пухлини м'яких тканин обличчя, органів порожнини рота і шиї (60%), кілька рідше спостерігаються пухлини лицьових кісток (40%).

Перед лікарями-інтернами постає завдання оволодіння вмінням проводити обстеження дітей різного віку із підозрою щодо наявності новоутворів ЩЛД, вивчення провідних синдромів і симптомів, обґрунтування та формулювання попереднього діагнозу; вміння аналізувати результати обстеження та проводити диференційну діагностику.

На клінічній частині практичних занять циклу хірургічної стоматології нами було обстежено 25 дітей у віці від 10 до 18 років. Скарги батьків та пацієнтів були на наявність «новоутворення в порожнини рота». В результаті клініко-рентгенологічного дослідження попередній діагноз був: у 10 дітей - ретенційні кісти губ та щік, у 5 - одонтогенні кісти щелеп, у 5 - папіломи, у 2 - фіброми, у 3 - адамантиноми нижньої щелепи. Остаточний діагноз формулювався після додаткових методів дослідження – рентгенологічних та морфологічних. Більша частина пацієнтів (22 особи) потребувала амбулаторного лікування і було проведено вилущування ретенційних кіст губ та щік, проведена цистектомія, видалені фіброми. Частина була направлена в стаціонар – 3 пацієнта.

Таким чином, поширеність пухлин дитячого віку має достатню розповсюдженість, що говорить про необхідність щодо онконастороженості на дитячому прийдомі, з урахуванням вікових особливостей клінічної картини у дітей.

ОСОБЛИВОСТІ СПАЛАХУ ГЕПАТИТУ А В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Логвінченко О.С.

Наукові керівники: доц. Приймєнко Н.О., доц. Коваль Т.І.,

доц. Ізюмська О.М.

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Українська медична стоматологічна академія

Актуальність. Гепатит А (ГА) – широко поширене вірусне захворювання, яке займає провідне місце серед гострих інфекційних захворювань печінки. За даними ВООЗ, у світі щорічно реєструється близько 1,4 млн. випадків захворювання на ГА. У 2019 році в Полтавській області реєструвалося зростання захворюваності у 6,5 разу (19,03 на 100 тис. населення), в порівнянні з 2018 роком (2,92 на 100 тис. населення).

Мета дослідження. Вивчення клініко-епідеміологічних особливостей спалаху гепатиту А в Полтавській області.

Матеріали та методи. Проаналізовано історії хвороби 96 хворих на гепатит А, які перебували на лікуванні у відділеннях комунального підприємства «Полтавська обласна клінічна інфекційна лікарня Полтавської обласної ради» протягом 2019 року, серед них жінок – 53 (55,2%), чоловіків – 43 (44,8%), віком від 18 до 71 року (середній $39,9 \pm 1,5$). Діагноз гепатиту А встановлювали на основі клініко-епідеміологічних даних та серологічних досліджень (виявлення в сироватці крові методом ІФА ІgM та ІgG до HAV при відсутності маркерів інших вірусних гепатитів). Ретроспективний епідеміологічний аналіз захворюваності на ГА проводили за даними статистичних звітів МОЗ України «Звіт про окремі інфекційні та паразитарні захворювання» (форма звітності № 2) за 2010-2019 рр.

Результати та обговорення. У 2019 році показники захворюваності по Полтавській області та м. Полтава у 6,5 та 11,2 разу (19,03 і 51,19 на 100 тис. населення відповідно) перевищили показник по Україні (4,56 на 100 тис. населення). Більшість випадків (144 із 265) зареєстрованих у Полтавській області припадають на м. Полтава, де показник захворюваності зріс у 7,2 разу (51,19 у 2019 р. проти 7,08 на 100 тис. населення у 2018 р.).

Серед госпіталізованих хворих на ГА у 2019 рр. переважали особи молодого та середнього віку (75,0%). У 83 (86,5%) пацієнтів мала місце хронічна супутня патологія, із переважанням (89,1%) захворювань шлунково-кишкового тракту, яка достовірно частіше реєструвалася в осіб віком старше 40 років (87,2%, до 40 років – 67,3%, $p=0,02$). Жовтяничну форму хвороби зареєстровано в 95 (99,0%) пацієнтів. Встановлено, що легкий перебіг ГА достовірно частіше реєструвався в осіб до 40 років (65,3%, $p=0,02$), ніж після 40 (42,6%). Переважав (95,8%) змішаний варіант перебігу переджовтяничного періоду.

Висновки. У 2019 р. в Полтавській області спостерігалось підвищення захворюваності на ГА, яке характеризувалось активним залученням в епідеміологічний процес осіб працездатного віку та зростанням серед хворих частки міського населення. Перебіг ГА у госпіталізованих пацієнтів був типовим і циклічним з переважанням змішаного варіанту переджовтяничного періоду та жовтяничної форми. У пацієнтів старше 40 років достовірно частіше мала місце супутня хронічна патологія органів шлунково-кишкового тракту, а ГА мав тяжкий перебіг.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ПАЦІЄНТІВ З РІЗНИМИ ТИПАМИ ПЕРШОГО ПСИХОТИЧНОГО ЕПІЗОДУ

Марченко П.С., Цибенко Д.С., Гринь І.В.

Науковий керівник: проф. Скрипніков А.М., ас., к.мед.н. Бойко Д.І.

Кафедра психіатрії, наркології та медичної психології

Українська медична стоматологічна академія

Перший психотичний епізод (ППЕ) – тяжкий психічний розлад, який, в свою чергу, являється важким біологічним та соціальним стресом для хворого, його сім'ї та близьких людей. Завдання диференціації реактивного та ендogenous психозу у складі ППЕ є важливим питанням на сьогодні в психіатрії. Крім того, диференційну діагностику даних патологій ускладнює маскування ендogenous психозу під видом реактивного психозу. Вагомою є проблема великого проміжку